

Tiszta kulákgóg mondatja velé a szavakat. És ebben a percben kiesik a körülülők érdeklődéséből, most már azt sem nézik ki belőle, hogy ravesz ember. Mert ez már a harácsoló tiszta hangja volt ez a pár szó, a közösségből kiesett emberé, aki buzabónok árnyékában és a telt kap-tár mögül alattomos fügét jött mutatni a többinek — kicsit suttogni jött, hogy így, meg úgy, a szegény ember nem érdemi a földet, bár én irtó jóember vagyok, dehát tudják kérem...

Mikor a földvári tanyáknál leszállt és felkapaszkodott az ott vára-kozó kocsi-ra, lapos pillantást küldött az induló vonat felé. Azok meg a fülkéből visszapislogtak rá.

Mostanában sokat hallottam róla: odakünt a falvakban, a tanyákon megindult az eltolódás, elkülönülés. Magyarul: most már megismerik szőréről a farkast. Hát most láttam, bizony igaz, nagyon igaz ez!

Benne vagyunk a tisztulásban. És mindenki tudja már: farkast a szőréről...



A SZOVJETUNIÓ GAZDASÁGI EREJE

Irta: Kurszkij Alekszandar

Az új Sztalini ötéves terv, amelynek megvalósítását olyan nagy lelkesedéssel tette magáévá az egész szovjet nép, folytatja a szovjet társadalom fejlődésének a Párt tizennyolcadik kongresszusa által kijelölt útját, — amely a szocialista társadalom kiépítése befejezéséhez és a szocializmusnak a kommunizmusba való fokozatos átmenetéhez vezet. A Sztalini ötéves tervek hazánkban megvetették a szocializmus alapjait, megvalósították a kommunizmus első vagy alacsonyabb fokát.

A szocializmusnak és kommunizmusnak, mint az új társadalom két fokának tudományos meghatározását még Marx állította fel, aki bebizonyította, hogy a kommunizmus magasabb fokába való átmenet a termelő erők magas szívonálát követeli meg, amikor az emberiség sokoldalú fejlődésével párhuzamosan a társadalom gazdagságának összes forrásai szélesmedrű folyamot alkotnak. A szocializmus termelő erőinek viharos fejlődése alapján a termékek bősége, a kultúra virágzása és a tömegek kommunista nevelése végleg megsemmisítik a régi társadalom »eredendő bűnét«. A társadalom csak ekkor írhatja fel zászlajára: »Mindenki a tehetsége és mindenkinek szükséglete szerint«.

A marxizmus megalapozói természetesen nem mutathatták meg a szocializmusból a kommunizmusba való áttejlődés kézzel fogható utait. Ezt Lenin és Sztalin tették meg, akik megteremtették a szocializmus közgazdaságtanát. Sztalin kifejlesztette Lenin tanítását a szocializmusnak egy országban való győzelméről, kidolgozta a program tudományos megokolását, a szocialista társadalom építésének, valamint a kommunizmus magasabb fokába való átmenet útait és módszereit. Sztalin meghatározta a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladatát, amelynek megoldása a kommunizmusba való átmenet anyagi alapját teremti meg.

Sztalin azt tanítja, hogy tökéletesen lehetséges a kommunizmust fölépíteni egy országban, különösképen egy olyan országban, mint a Szovjet Szövetség.

A szocializmusból a kommunizmusba való átmenet ugyanazon társadalom fokozatos fejlődésének útján valósul meg, amely társadalom a termelő eszközök köztulajdonán alapszik. A szocialista berendezkedés

fejlődése és megerősödése teremtj meg a kommunizmus magasabb fokába való fokozatos átmenet előfeltételeit.

Ezen előfeltételek mindenekelőtt a szocialista ország termelő erőinek nagyfokú növekedésén alapulnak. A termelő erők színvonala, amely a termékek bőségébe és a szükségletek szerinti elosztásába való átmenethez szükséges, olyan fokot kell, hogy elérjen, amelyn az egy lakóra eső termés tekintetében is túllépi bármelyik fejlett tőkés állam jelenlegi színvonalát.

Egy ország gazdasági erejét nem az igazi termelés általános mennyisége mutatja meg, hanem annak viszonya a lakosság számához. A Szovjet Szövetség lakossága sokkal nagyobb, mint az Egyesült Államoké és néhányszor több, mint Angliáé. Ebből az következik, hogy egy lakóra vonatkoztatva az igazi termékek bőségének megteremtéséhez a Szovjet Szövetség iparának sokkal nagyobbnak kell lennie, mint a tőkés világ legfejlettebb államainak, az Egyesült Államoknak és Angliának.

Hogymódon a szocializmusból a kommunizmusba való fokozatos átmenet idején a Szovjet Szövetséget a gazdasági fejlődés óriási feladatainak megoldása várja. Ezen alapvető gazdasági feladatokat megoldani azt jelenti, hogy be kell érnie és maga mögött kell hagynia a Szovjet Szövetségnek a legfontosabb tőkés országokat gazdasági tekintetben, azaz az egy lakóra eső ipari termékek mennyiségében.

»Csak abban az esetben — mondotta Sztalin — ha a legfőbb tőkés országokat *gazdaságilag* elhagyjuk, számíthatunk arra, hogy hazánkban tőkéletesen elég szükségleti cikk lesz, hogy a termékekben bőség áll elő és lehetőség nyílik számunkra megvalósítani a kommunizmus első fokából annak második fokába való átmenetet.«



Hogy alapvető gazdasági feladatát tőkéletesen megoldhassa, hazánkban nagyon rövid idő alatt kellett megtenni a gazdasági fejlődés óriási útját és Lenin-Sztalin pártjának vezetése alatt hatalmas átalakító és építő munkáját kellett elvégezni.

A sajátos történelmi fejlődés következtében a forradalom előtti Oroszország műszakilag és gazdaságilag elmaradott ország volt. Területileg a világ legnagyobb állama. Lakosságának száma szerint a világ harmadik állama és termelése a világ országai között az ötödik helyen állott. Különösen elmaradt volt az egy lakóra eső termés tekintetében.

A három Sztalini ötéves terv idején a Szovjet Szövetségben a termelés óriásit fejlődött. Ez, ahogyan Sztalin mondotta: »ugrás volt, amelynek segítségével hazánk az elmaradt országból vezető országgá, földművelő országból ipari országgá változott.« Ezt az ugrást az ország szocialista iparosításának és a parasztgazdaságok kollektivizálásának bolsevik politikája tette lehetővé. De multbani nagy elmaradottsága miatt a tőkés országok előnyét gazdasági viszonylatban a háború előtti években nem hazánk szüntethette meg teljesen.

A szovjet nép békés építő munkáját félbeszakította a háború, amely megkövetelte, hogy a front szükségleteire óriási anyagi erőket és munkát fordítsunk. A háború népünk anyagi és szellemi erejének nagy vizsgálója volt. A nagy honvédő háborúban aratott történelmi győzelem következtében a Szovjet Szövetség lehetőséget nyert a békés építő munkához való visszatérésre.

A hazánk gazdaságára fontos vidékek ideiglenes megszállása nemzetgazdaságunknak nagy károkat okozott. A német megszállás következményeinek fölszámolása a szovjet néptől nagy erőfeszítéseket követelt. Elég ha megjegyezzük, hogy az új ötéves terv által előrelátott nagyobb munkáknak fele az elpusztított területek gazdaságának újjáépítését szolgálja.

Ezzel egyidejűleg, a háború alatt történt építkezések következtében ma abban a helyzetben vagyunk hogy az ország gazdaságának fejlődését meggyorsíthatjuk. Tudvalevőleg a háború alatt a Szovjet Szövetség keleti vidékeinek iparosítása, a termelés műszaki részének megszerzése hatalmas lendületet nyert.

A Szovjet Szövetség mentes a tőkés rendszer gyógyíthatatlan betegségeitől. Őt nem fenyegetik gazdasági válságok és munkanélküliség. A Szovjet Szövetség közgazdasága a kiszélesített szocialista újjátermelés törvényei szerint fejlődik. Az új ötéves terv hazánk termelő erőinek újabb óriási növekedésére, gazdasági hatalmunk további erősödésére, a szovjet nép anyagi és kulturális jólétének fokozott emelkedésére ad lehetőséget.

Az új ötéves terv végeztével az ipar az 1940-es színvonalnak másfélszeresére kell hogy emelkedjék, a mezőgazdaság több, mint a négy-szeresére és a szállítás több, mint a háromszorosára. Ezzel a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladatainak megoldásában egy további lépést teszünk előre.

A terveket hosszabb időre beállítva Sztalin rámutatott arra, hogy »a Párt elhatározza a közgazdaság új, nagy emelkedésének megszervezését, amely lehetőséget adna, hogy az ipar a háború előtti színvonal háromszorosára nőjön.« Sztalin a szovjet nép elé óriási feladatot állított. Ha ezt megoldjuk, akkor évente 50 millió tonna vasat, 60 millió tonna acélt, 500 millió tonna szenet és 60 millió tonna naftát termelünk. Csak ilyen feltételek mellett mondhatjuk, hogy hazánkat minden eshetőséggel szemben biztosítottuk.

Az ipari termelést a háború előttinek háromszorosára emelni azt jelenti, hogy a termékek értéke (1926—27-es árakban) több mint 400 milliárd rubelre emelkedik. Ehhez az ipari termelés megkészszerzése szükséges. Ilyen feltételek mellett a Szovjet Szövetség jelentősen túllépi az Egyesült Államok ipari termelésének abszolút mértékét és megközelíti az Egyesült Államok háború előtti — egy lakóshoz viszonyított — termelésének színvonalát.



A Kommunista Párt ezen terveiről szólva Sztalin kijelentette, »hogy a megvalósításukhoz három ötéves terv lesz szükséges — ha nem több.«

Ezen óriási programnak ilyen rövid történelmi határidő alatt való megvalósítását az teszi lehetővé, hogy a szocialista közgazdaság magasabb fokú és ez annak az eredménye, hogy a kommunizmus építését a szocialista állam tervszerűen hajtja végre. A szocialista állam és a Bolsevik Párt politikája a szovjet ország létalapja. Lenin és Sztalin nagy pártja fölfegyverezve a társadalmi fejlődés törvényeinek ismeretével, szervező és nevelő munkájával új munkateljesítmények véghezvitelére felkészíti a népet és megnyitja az utat a tömeges kezdeményezés előtt. A szovjet nép a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladatai megoldásának Sztalini programját elismerte sajátjának. A szovjet közgazdaság tervszerű jellegének, válság nélküli fejlődésének a munka szocialista módon való megszervezésének fölénye, a szovjet áll-

lam vezető és szervező ereje és a Bolsevik Párt biztosítja a szovjet társadalom termelő erői fejlődésének meggyorsulását.

Az ipar fejlődésének iramában a Szovjetunió a világ első helyén áll. Az 1929—37-ig terjedő időszakban az ipar évenként átlag 20 százalékkal fejlődött, míg ugyanebben az időben a tőkés világ fejlődése 0,2 százalékra rúgott. Az ilyen iramú fejlődés óriási fölényére támaszkodva érthette el a Szovjet Szövetség rövid idő alatt iparának magas színvonalát. Az ipari termelés mennyisége a harmadik ötéves terv alatt a Szovjetuniót a világ második és Európa első országává tette. Elmaradtak mögötte Németország, Anglia és Franciaország.

Az egy lakóshoz viszonyított termelés tekintetében a Szovjet Szövetség messze maga mögött hagyta a forradalom előtti Oroszország színvonalát. 1913-ban Oroszország ipari össztermelése egy lakóra számítva hússzorta kisebb volt, mint az Egyesült Államoké. Ez a különbség 1940-ben nem volt nagyobb a háromszorosnál. Emellett szemellett kell tartanunk, hogy a Szovjet Szövetség lakossága sokkal gyorsabban szaporodott, mint a nagy tőkés államokban.

Az alapvető gazdasági feladat sikeres megoldásánál nagy jelentősége van annak a körülménynek, hogy hazánk óriási természeti gazdagsággal rendelkezik, sokkal nagyobb, mint bármely más ország. A szén, nafta, tőzeg, vasérc, apatit, erdő, vízierő és más tartalékok tekintetében a Szovjet Szövetség a világ első helyén áll. Elég ha azt mondjuk, hogy a Szovjet Szövetség köszön tartalékai a tőkés országok köszön tartalékainak felét teszik ki és vasérc tartalékai pedig nagyobbak, mint a világ összes tőkés államaiban.

A Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladata megoldásának fontos feltétele a szocialista halmozás további növekedése. Hogy a főbb tőkés országokat gazdaságilag elhagyhassuk, »mindenekelőtt szükséges — amint azt Sztalin mondotta — föltartóztathatatlanul előretörni. áldozatkészen és odaadóan fejleszteni szocialista iparunkat.

A halmozás magas foka a Szovjet Szövetség kiszélesített szocialista újjátermelésének jellegzetes vonása. Az ipari beruházások, amelyeket az új ötéves terv ír elő, a második ötéves tervet két és félszeresen, az elsőt pedig hatszorosan múlják felül. Ez lehetővé teszi nemcsak a háború előtti alapok elérését, de azok elhagyását is.

Az alapvető gazdasági feladat gyors megvalósításának föltételeként tekinthetjük az ipar műszaki színvonalának emelkedését és a szovjet tudományok további fölvirágzását. A Szovjet Szövetség iparát az jellemzi, hogy a gépipar aránylag sokkal nagyobb helyet foglal el, mint a tőkés országokban. Az ötéves terv szerint 1950-ben két és félszer annyi gépet termelünk, mint 1940-ben. Ez a gépipar részét az ipari termelésben a háború előttihez viszonyítva még magasabb fokra emeli.

Az új ötéves terv végén a vaseszterga padok száma 1 millió 300 ezer lesz, ami 30 százalékkal több, mint amennyivel az Egyesült Államok rendelkeztek 1940-ben. A szovjet gépipar növekvő ereje fontos alapja a szocialista halmozás magas iramának, a műszaki-gazdasági függetlenségnek és az ország véderejének és nagy jelentőségű tényezője lesz a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladata gyors megoldásának.

A nemzetgazdaság műszaki fejlődése egyre jobban meggyorsítja a kiszélesített szocialista újjátermelés iramát. Tudnunk kell, hogy mindenekelőtt a tudomány és a technika terén dől el az előttünk álló történelmi időszakban a szocializmus és a tőkés rendszer gazdasági versenye.

Az új ötéves terv megvalósítja Sztalin szavait a mindennemű tudományos és kutató intézetek nagyarányú kiépítéséről. Ezen intézetek a legteltesebb erő kifejtésére adnak lehetőséget a tudománynak. Ezenkívül még a közeljövőben, ne csak utolérjék, hanem megvetik az alapját annak, hogy a Szovjet tudósok túl is szárnyalják a külföldi tudomány vívmányait. A műszaki tudományokra vonatkozó intézkedések a dolgozók szaktudása a háború előttinek körülbelül másfélszeresére emelik. Mindez megteremti a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladatainak megoldásához szükséges előfeltételeket.

Az alapvető gazdasági feladatok gyors megvalósításának további előfeltétele a szakmunkások számának szaporodása a nemzetgazdaság minden ágában. A kommunizmusba való átmenet megkívánja a dolgozók kulturális, műszaki színvonalának a mérnöki munka színvonalára való emelését. Ez teszi lehetővé a szellemi és testi munka között fennálló ellentét megszüntetését.

Lenin és Sztalin tanítják, hogy a magas fokú termelékenységű munka szükséges a kommunizmusba való átmenethez. A tervszerű gazdálkodásnak és a munka szocialista szervezése óriási előnyének köszönhető, hogy a Szovjet Szövetség a munka termelékenysége növekedésének tekintetében az összes tőkés országok előtt áll. 1913-tól 1937-ig terjedő időszakban az Egyesült Államokban a munka termelékenysége 150 százalékkal nőtt, a Szovjet Szövetségben pedig 300 százalékkal. Az új ötéves terv szerint a termelékenységnek 1950-re a háború előttihez viszonyítva 36 százalékkal kell nőnie. A szocialista társadalmi munka termelékenységének további növekedése a nemzetgazdaság tartalékainak teljes kihasználását követeli meg. Ezen tartalékok a szerszámok, nyersanyagok, stb. kihasználásának fokozásában, az anyagi javakat közvetlenül termelő személyek számának szaporításában és a hivatali igazgatói gépezet megjavításában és megerősítésében rejlenek. »És minél nagyobb lesz nálunk a munka termelékenysége, minél tökéletesebb lesz a termelési technika — mondotta Sztalin — annál gyorsabban hajthatjuk végre ezen legfontosabb gazdasági feladatot, annál inkább rövidíthetjük meg a megvalósításhoz szükséges időszakot.«

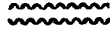
Mindennek a végrehajtása a nép életszínvonalának nagyarányú emelkedését teszi lehetővé. A tőkés rendszerben a népjövedelem jelentős részét a kizsákmányoló osztályok élősdi fogyasztása emészti fel. Az anyagi javak termelésének és a tőkés halmozásnak növekedése a munkásosztály viszonylagos és abszolút elszegényedésével párhuzamosan történik.

A termelő eszközök társadalmi tulajdona és az a tény, hogy a Szovjet Szövetségben megszűnt az embernek ember által való kizsákmányolása, oda vezet, hogy a termelés és a szocialista halmozás növekedése a nép jólétének rendszeres fölemelkedését eredményezi.

A dolgozók jólétének emelkedése a szovjet társadalom fejlődési törvényének tekinthető. Az új Sztalini ötéves terv nemcsak a háború előtti életszínvonal helyreállítását irányozza elő, hanem a népjövedelemnek több mint 30 százalékos növekedését, valamint a szükségleti cikkek háború előtti fogyasztásának lényeges túllépését is.

A fogyasztás növekedése a termelés és fogyasztás közötti ellentét hiánya a Szovjet Szövetségben a szocialista termelés nagyarányú emelkedésének egyik forrása. És ez egyúttal a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladata sikeres megoldásának egyik legfontosabb előfeltétele.

A Szovjet Szövetség gazdasági és társadalmi átalakulásának óriási Sztalini programja új, dicsőséges munkatettekre lelkesíti a szovjet népet. Az új ötéves terv befejezése jelentős lépés a Szovjet Szövetség alapvető gazdasági feladatának megvalósításában — hazánk előrelépésében a kommunizmus felé. És a szovjet népet magabiztosan vezeti ezen az úton Lenin és Sztalin nagy Pártja.



A MAGYAR FASIZMUS

IDEOLÓGIÁJA

Irta: SÁNDOR PÁL

A reakciók újabban előszeretettel hangsúlyozzák, hogy a magyar fasizmus születésnapja 1944 október 15, vagy legalább is március 19, amivel azt akarják mondani, hogy a magyarországi fasizmus tulajdonképpen erőszakos úton, hitleri parancsra jött létre. Ami tehát a fasizmus neve alatt Magyarországon végbement, abban a magyarok, még a magyar fasiszták is ártatlanok.

Ugyanezek a reakciók azonban a felszabadulás előtt nem győztek azzal dicsekedni, hogy a magyar fasiszták nem hívei, követői, utánozói, hanem mesterei az olasz fasizmusnak és a német hitlerizmusnak.

Még jó emlékszünk arra az örömrivalgásra és büszkeségre, amelylyel Pappenek, Hitler alkancellárjának egyik budapesti tartózkodása alkalmával tett elismerő nyilatkozatát fogadták, aki kijelentette, hogy a német nemzeti szocialistáknak, ami legalább is az antiszemitizmust illeti, a magyarok voltak a tanítói.

Hasonlóképpen tanuskodott emellett a konzervatív Gratz Gusztáv, aki a »Forradalmak kora« c. könyvében azt írja, hogy Bethlen politikája »bizonyos mértékben előfutárja volt... az olasz fasizmus és a német nemzeti szocializmus eszmekörének«. Bár ezekkel a nyilatkozatokkal szemben fel lehetne sorakoztatni más nyilatkozatokat, amelyekből kiténik, hogy mennyi elméleti és gyakorlati útmutatást kapott a magyar fasizmus az olasztól és a némettől, végeredményben nem az elsőbbség kérdése a lényeges, hanem az hogy a magyar fasizmus története a »szegedi gondolattal« kezdődik és onnan egyenes és következetes út vezet október 15-ig.

Hogy nemcsak el nem képzelhető a Szálasi-puccs és a nyilas rémuralom a szegedi ellenforradalmi kormány, a Horthy-rendszer, a bethleni »konszolidáció«, Gömbös 95 pontja, Károlyi Gyula kommunistaaakasztásai, a Sztójayak és Kállayak nélkül, hanem, hogy mindezeket a korszakokat egységes gondolatrendszer, ugyanaz az eszmeiség, a fasiszta ideológia tartja össze.

Melyek ennek az ideológiának az alappillérei? 1. Antiszemitizmus, 2. fajelmélet, 3. imperializmus, 4. szociális demagógia. Mindezek az elvek egyformán megtalálhatók az olasz, német és magyar fasizmusban. Csak a szükségletekhez és lehetőségekhez, adottságokhoz képest módosultak, alakultak, toltódtak el egyik vagy másik irányba.

A legnagyobb következetességet és világosságot Magyarországon az antiszemitizmusban látjuk. A kezdet Crgovány és Siófok, a befejezés a Duna feneké és a németországi gázkamrák. Ami a kettő között van, csak különleges céloknak megfelelő taktika.

Először numerus clausussal és különböző zsidótörvényekkel el kell szedni a zsidóságtól gazdasági és társadalmi pozíciót, azután ter-